

на облаци съ голѣма сила и слава. (27) И тогазъ ще проводи ангелитѣ си и ще събере избранныи свои отъ четирѣхъ вѣтра, отъ край земята до край небето.

(28) А ~~хотѣ~~ смоковницата научѣте притча: Когато вече вѣшкитѣ ѝ омекнатъ и развиватъ листиетѣ си, знаете вече че е близу лѣтото: (29) така и вий, кога видите това че става, да знаете че е близу, на вратата. (30) Истина ви казвамъ че нѣма да прѣмине този родъ докѣмъ не бѣде всячко това. (31) Небето и земята ще прѣминатъ; но моитѣ думи нѣма да прѣминатъ. (32) А за този день и часъ никой не знае, нито ангелитѣ които сѣ на небеса, нито Синътъ, тѣмко Отецъ.

(33) ~~Пазѣте се, бѣдете, и молѣте се; защото не знаете кога ще бѣде врѣмето.~~ (34) ~~И понеже това ще бѣде както кога челоуѣкъ нѣкой отиде на пѣтъ, и остави къщата си, и даде властѣта на рабитѣ си и всякому неговата му работа, и на вратарѣтъ повелѣ и еи буденъ.~~ (35) И тѣй, ~~набѣдете будни и вы; (защото не знаете кога ще дойде господарѣтъ на къщата, вечерѣта, или посрѣдъ нощъ, или кога пѣе пѣтелѣтъ, или заранѣта;)~~ (36) да не би като дойде внезапно да ви наѣтри че спите. (37) И това ще казвамъ на васъ, на всички го казвамъ: Будни бѣдете.

ГЛАВА 14.

А слѣдъ два дни бѣше пасха и бескваснитѣ ~~хлѣбове~~; и търсѣхъ първосвященниците и книжниците какъ да го уловятъ съ измама и да го убиятъ. (2) И думажъ: Да не е въ праздничитъ, за да не стане мѣлава въ народѣтъ.

(3) И ~~когато~~ бѣше той въ Витания, въ домѣтъ на Симона прокаженнаго, и слѣдѣше на трапезата, дойде една жена която имаше алавастръ съ миро нардово, чисто и скъпо; и като разби алавастрѣтъ, излѣ ~~миро~~то на главата му. (4) А имаше нѣкои които негодувахъ въ себе си, и думажъ: Защо станъ

тая глугуба на мирото? (5) защото можеше то да се продаде за повече отъ триста пѣнази и да се раздаде на сиромаситѣ; и роптаяхъ на нея. (6) Но Исусъ рече: Оставѣте я; защо ѝ досаждате? добра работа стори на мене. (7) Защото сиромаситѣ всякога имате съ себе си, и когато щете можете да имъ сторите добро; мене обаче всякога нѣмате. (8) Това което можеше тя го стори; прѣдвари да помага съ миро тѣлото ми за погребение. (9) Истина ви казвамъ: Дѣто че се проповѣда това евангелие по всичкиятъ свѣтъ, и това което стори тя ще се казва за споменъ нещъ.

(10) Тогазъ Юда Искариотски, единъ отъ дванадесетитѣ, отиде при първосвященникатъ да го прѣдаде тѣмъ. (11) И тѣ като чухъ възрадвахъ се, и общахъ се да му дадѣтъ сребро; и търсѣше какъ да го прѣдаде на следно врѣме.

(12) И ~~въ~~ първѣитъ день на бескваснитѣ ~~хлѣбове~~, когато кояхъ жъртви за пасхата, казватъ му ученицитѣ му: Дѣ искашъ да идемъ и да приготвимъ да ядемъ пасхата? (13) И проважда двамата отъ ученицитѣ си, и казва имъ: Идѣте въ градѣтъ; и ще ви срѣдне челоуѣкъ който носи кърчагъ съ вода: идѣте слѣдъ него. (14) И дѣто влѣзе, речѣте на стопанинѣтъ на тази къща: Учителѣтъ казва: Дѣ е виталияната дѣто ще ямъ пасхата съ ученицѣтъ си? (15) И той ще ви посочи горница голѣма, послана, готова; тамъ ни пригответе. (16) И изѣдохъ ученицитѣ му и дойдохъ въ градѣтъ; и намѣрихъ както имъ рече, и приготвихъ пасхата.

(17) И ~~като~~ стаяхъ вечеръ, дойде съ дванадесетитѣ. (18) И ~~като~~ сѣдѣхъ на трапезата и ядѣхъ, рече Исусъ: Истина ви казвамъ: Единъ отъ васъ ще ми прѣдаде, който яде съ мене. (19) А тѣ начихъ да скърбѣе и да му казватъ единъ по единъ: Да ли съмъ азъ? и другъ: Да ли съмъ азъ? (20) А той отговори и рече имъ: Единъ отъ дванадесетитѣ е, който затопява съ мене въ блюдото. (21) ~~Синъ~~ Челоуѣчески отхожда

х Мат. 24; 32. Лука

5; 6.

21; 29, и др.

и Мат. 24; 45. 25; 14.

и Иса. 40; 8.

и Мат. 24; 42, 44.

и Мат. 24; 42. 25; 13.

Лука 12; 40. 21; 34.

Рим. 13; 11. 1 Сол.

и Мат. 26; 2. Лука

22; 1. Иоан. 11; 55.

13; 1.

и Мат. 26; 6. Иоан.

12; 1, 3. Лука 7; 37.

и Втор. 15; 11.

и Мат. 26; 14. Лука

22; 3, 4.

и Мат. 26; 17. Лука

22; 7.

и Мат. 26; 20, и др.

и Мат. 26; 24. Лука

22; 22.